

legealuidumnezeu.org

Apendice 8d: Legile curățirii — De ce nu pot fi împlinite fără Templu

Această pagină face parte dintr-o serie care explorează legile lui Dumnezeu ce puteau fi respectate numai atunci când Templul era prezent în Ierusalim.

- [Apendice 8a: Legile lui Dumnezeu care necesită Templul](#)
- [Apendice 8b: Jertfele — De ce nu pot fi împlinite astăzi](#)
- [Apendice 8c: Sărbătorile biblice — De ce niciuna dintre ele nu poate fi împlinită astăzi](#)
- [Apendice 8d: Legile curățirii — De ce nu pot fi împlinite fără Templu](#) (Această pagină).
- [Apendice 8e: Zeciuielile și cele dintâi roade — De ce nu pot fi împlinite astăzi](#)
- [Apendice 8f: Serviciul de împărtășanie — Cina cea de Taină a lui Isus a fost Paștele](#)
- [Apendice 8g: Legile nazireatului și ale jurămintelor — De ce nu pot fi împlinite astăzi](#)
- [Apendice 8h: Ascultarea parțială și simbolică legată de Templu](#)
- [Apendice 8i: Crucea și Templul](#)

Tora conține legi detaliate despre curăția și necurăția rituală. Aceste porunci nu au fost niciodată desființate. Isus nu le-a anulat niciodată. Totuși, Dumnezeu a îndepărtat Templul, altarul, preoția și **locuirea Sa manifestată** din mijlocul națiunii, ca răspuns la necredințioșia lui Israel. Din cauza acestei îndepărtări, poruncile de curățire nu pot fi respectate astăzi.

Deși suntem făpturi firave, Dumnezeu, în dragostea Lui pentru poporul Său ales, Și-a așezat prezența în mijlocul lui Israel timp de secole (Exodul 15:17; 2 Cronici 6:2; 1 Împărați 8:12-13). Din anul 70 d.Hr., însă, Templul în care sfințenia Lui era manifestată și întâlnită **nu mai există**.

Ce a poruncit Legea

Legea a definit stări legale reale de curat (טהור — **tahor**) și necurat (טמא — **tamei**). O persoană putea deveni necurată prin realități obișnuite și inevitabile ale vieții omenesci: naștere (Leviticul 12:2-5), menstruație și alte scurgeri ale trupului (Leviticul 15:19-30) și atingerea de un mort (Numeri 19:11-13). Aceste stări nu erau comportamente păcătoase. Nu purtau vină. Erau doar condiții legale care restricționau apropierea de lucrurile sfinte.

Pentru toate aceste situații, Legea a poruncit și un proces de curățire. Uneori era suficient să se aștepte până seara. Alteori era nevoie de spălare. Iar în mai multe cazuri era nevoie de implicarea preotului și de jertfe. Ideea nu este că Israel „se simțea” necurat. Ideea este că **Dumnezeu a legiferat limite reale în jurul sfințeniei Sale**.

De ce existau aceste legi

Sistemul curăției exista deoarece **Dumnezeu locuia în mijlocul lui Israel într-un spațiu sfânt definit**. Tora dă chiar motivul: Israel trebuia ținut departe de necurăție ca să nu fie pângărită locuința lui Dumnezeu și ca poporul să nu moară apropiindu-se de prezența Lui sfântă într-o stare de necurăție (Leviticul 15:31; Numeri 19:13).

Asta înseamnă că legile necurăției nu erau obiceiuri de stil de viață și nici sfaturi de sănătate. **Erau legi ale sanctuarului**. Ținta lor era mereu aceeași: protejarea locuinței lui Dumnezeu și reglementarea accesului la ea.

Templul era jurisdicția, nu doar locul

Sanctuarul nu era doar o clădire convenabilă unde aveau loc activități religioase. El era arena legală în care multe legi ale curăției aveau putere. Necurăția conta pentru că exista un spațiu sfânt de protejat, obiecte sfinte de păzit și o slujire sfântă de păstrat. Templul crea granița legală dintre ceea ce este comun și ceea ce este sfânt, iar Legea cerea ca acea graniță să fie menținută.

Când Dumnezeu Și-a îndepărtat locuința ca răspuns la necredințioșia lui Israel, El nu Și-a desființat Legea. El a îndepărtat jurisdicția în care multe legi de curățire puteau fi aplicate. Fără locuință, nu există o „apropiere” legală de reglementat și nu există un spațiu sfânt care să fie păzit de pângărire.

Legi principale și proceduri de izolare

Leviticul 15 conține multe detalii la nivel de gospodărie: așternut necurat, ședere necurată, spălare și „necurat până seara”. Aceste detalii nu erau porunci independente menite să creeze un stil de viață permanent. Ele erau proceduri de izolare a căror singură funcție era să împiedice necurăția să ajungă la locuința lui Dumnezeu și să contamineze ceea ce este sfânt.

De aceea, aceste proceduri nu au sens ca „devotamente” de sine stătătoare astăzi. A le reconstitui fără sanctuarul pe care erau menite să-l protejeze nu este ascultare; este imitație simbolică. Dumnezeu nu a autorizat substituții pentru sistemul Lui. **Nu este nicio onoare pentru Dumnezeu să pretindem că locuința Lui sfântă încă stă în picioare, când însuși Dumnezeu a îndepărtat-o.**

Menstruația normală

Menstruația normală este unică între necurățiile din Tora, deoarece este previzibilă, inevitabilă și se încheie prin trecerea timpului. Femeia era necurată timp de șapte zile, iar orice lucru pe care se culca sau ședea devenea necurat; cei care atingeau acele lucruri deveneau necurați până seara (Leviticul 15:19-23). Dacă un bărbat se culca în același pat cu ea în acel timp, și el devenea necurat timp de șapte zile (Leviticul 15:24).

Această necurăție obișnuită, care se încheia prin timp, nu cerea preot, jertfă sau altar. **Scopul ei legal era să restricționeze accesul la spațiul sfânt.** Din acest motiv, aceste legi nu împiedicau viața de zi cu zi și nu cereau o apropiere permanentă de Ierusalim. Stările de curat și necurat contau deoarece locuința lui Dumnezeu exista, iar accesul la ea era guvernat de Legea Lui. Odată ce locuința a fost îndepărtată, aceste reguli domestice ale curăției nu mai au o aplicare legală și, prin urmare, nu pot fi respectate astăzi.

Clarificare importantă: interdicția relațiilor sexuale cu o femeie aflată la menstruație este o poruncă separată. Acea poruncă nu este o procedură de curățire și nu depinde de Templu pentru sensul sau aplicarea ei (Leviticul 18:19; 20:18). Această interdicție sexuală este foarte serioasă și este o poruncă distinctă, care trebuie respectată și astăzi.

Sângerarea anormală

Sângerarea în afara ciclului menstrual normal era clasificată diferit și cerea o încheiere dependentă de Templu. Femeia era necurată pe durata sângerării, iar când aceasta se oprea, trebuia să numere zile și apoi să aducă daruri la preot, la intrarea sanctuarului (Leviticul 15:25-30). Aceasta nu este o categorie care se rezolvă „doar prin timp”. Este o categorie preot-și-jertfă. Prin urmare, nu poate fi respectată astăzi, deoarece Dumnezeu a îndepărtat sistemul necesar pentru a o încheia.

Necurăția prin atingerea de un mort

Atingerea de un mort producea o formă severă de necurăție care amenința în mod direct sanctuarul. Tora vorbește aici cu maximă seriozitate: persoana necurată care pângărea locuința urma să fie nimicită din popor, iar pângărirea era tratată ca o ofensă directă împotriva spațiului sfânt al lui Dumnezeu (Numeri 19:13; 19:20). Mijlocul poruncit pentru curățire depindea de instrumente rânduite de Dumnezeu și de un cadru funcțional al sanctuarului. Fără jurisdicția Templului, această categorie nu poate fi rezolvată în mod legal, după poruncă.

Ce s-a schimbat când Dumnezeu Și-a îndepărtat locuința

Dumnezeu a îndepărtat Templul, altarul și preoția levitică în judecată. Odată cu această îndepărtare, sistemul curăției și-a pierdut arena legală. Nu mai există un spațiu sfânt de protejat, nu mai există un punct legal de apropiere de reglementat și nu mai există o preoție rânduită să îndeplinească actele cerute atunci când Legea cere implicare preotească.

Prin urmare, poruncile de curățire nu pot fi practicate astăzi — nu pentru că Legea s-a încheiat, ci pentru că Dumnezeu a îndepărtat jurisdicția care le dădea forță legală. Legea rămâne. Templul nu.

De ce „curățirea” simbolică este neascultare

Unii încearcă să înlocuiască sistemul lui Dumnezeu cu ritualuri private, spălări „spirituale” sau reconstituiri inventate în gospodărie. Dar Dumnezeu nu a autorizat substituții. Israel nu era liber să improvizeze versiuni noi ale curățirii. Ascultarea însemna să faci exact ceea ce a poruncit Dumnezeu, în locul pe care l-a ales Dumnezeu, prin slujitorii pe care i-a rânduit Dumnezeu.

Când Dumnezeu îndepărtează instrumentele ascultării, răspunsul credincios nu este imitația. Răspunsul credincios este să recunoaștem ceea ce a făcut Dumnezeu, să refuzăm invențiile și să onorăm poruncile care, în prezent, nu pot fi împlinite.

Concluzie

Legile curățirii nu au fost niciodată desființate. Ele existau deoarece Dumnezeu locuia în mijlocul lui Israel și reglementau accesul la prezența Lui sfântă. Ca răspuns la necredințioșia lui Israel, Dumnezeu Și-a îndepărtat locuința, Templul și preoția. Din cauza acestei îndepărtări, sistemul de curăție bazat pe sanctuar nu poate fi respectat astăzi. Ascultăm tot ce încă poate fi ascultat și onorăm ceea ce Dumnezeu a făcut imposibil, respectând acțiunile Lui și refuzând să înlocuim poruncile Lui cu substituții simbolice.